

Jennie Lee

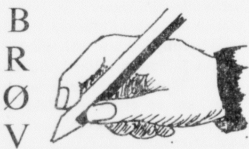

Kenslu- og mentamálaráðharr
í Bretlandi

Jennie Lee er dóttur ein skotskan námsarbeiðara. Hon hefur arbeitt sum blaðkvinna, fyrilestrarhaldari, skald og hefur lært til diplomatlæringu. Hon hefur ferðast víðan og vitjað meginpartin av Europu, USA og hefur tvær reisir verið í Ruslandi.

Afrat hesum kann nevast, at hon í mong ár var gift við hinum kenda og ágrýtna bretska arbeiðsmálaráðharranum Aneurin Bevan, hagar til hann doyði í 1960.

Í meira enn 30 ár hefur hon gingið á odda fyri framstrevandi bretska mentunarpolitikki, og hon hefur skrivað fleiri bókum um hetta evnið.

FRÁGREIÐING UM VIÐURSKIFTI VIÐ SOLU AV FØROYSKUM SEYÐAKJÓTI

Tað sum ávirkar, at vit her í Føroyum kunnu keypa íslenskt seyðakjót sum biligan døgurðamat, er tann studingsskipan, sum galdandi er í Íslandi. Fyri at spara um útlendskan valuta royna øll lond at styðja ta framleiðslu, ið hefur møguleikar at trivast í landinum. Mett imóti øðrum londum hefur Ísland ikki nakrar framúrskarandi natúrmøguleikar sum jarðarbrúksland, men sjálvbjargnir eru teir bæði við mjólk og kjóti og hava enná eitt fitt yvirskot. Fyri at tæma frystihúsin á hvørjum ári til næstu fjalltið neyðast teir at sleja yvirskotið av seyðakjóti til onnur lond til tann pris, ið kann fáast á heimsmarknaðinum. Hetta drepur ikki íslenska jarðarbrúkið, tí staturin tryggjar jarðarbrúkarunum ein hampuligan pris.

Prisurin á lambskjóti frá heilsu í Íslandi í ár er 86,60 ísl. kr. pr. kg., og fyri tað, sum selt verður í landinum, er studningurin 21,10 ísl. kr. pr. kg.

Fyri tann partin av seyðakjóti

13 flogfør lendu eftir einari nátt!

FLOGFØRINI, IÐ FLUGVA NEYÐSYNJARVØRUR TIL BIAFRA SETA REKORD HOAST FULAN NIGERIANSKAN ÁGANG

Tær kirkjulu hjálparsamgongurnar, ið saman við Alheims Reyða Krossi flúgva við mati og medisini til Biafra halda fram hóast trupuleikarnar eru stórar, og stutt herfyri varð rekorddagur hjá teimum, tí eina náttina lendu 13 flogfør við mati og øðrum í tí hungurherjaða landinum. Tiðindini hava annars vilja verið við, at flúgvín var steðgað, tí ongi flogpláss vóru eftir í Biafra, men skrivarin í norska »Kirkens Nødhjælp«, Elias Berge, noktar fyri tí. Hann er júst heim afturkomin úr Biafra, og hann sigur, at flogfòrini, ið eru leigaði hjá svenska flögelagnum »Transair«, norska »Fred. Olsen« og danska »Sterling Airway«, ið hin gitni Tjæreborgpresturin, Eilíf Krogager, eigur, framvegis flúgva. Berge vil vera við, at fleiri flogvøllir enn kunnu nýtast í tí partinum av Biafra, ið enn ikki er tikin av nigerianskum hermonnum, men hann sigur eisini, at flogfòrini hava verið úti fyri hørðum kanóndi. Síðan miðjan august hava flogfòrini flutt meir enn 2000 tons av mati og læknavorum, og Berge sigur, at stórar mongdir av matvorum og annað enn eru á portugisisku oynni Sao Thomé, ið liggur stutt sunnanfyri Nigeria, eins og 2800 tons av turrum fiski er á leið við skipi úr Noreg.

inum, sum verður seldur til onnur lond, betalar staturin munin, sum nú liggur ímillum 40 og 50 ísl. kr. pr. kg.

Her í Føroyum kundi verið møguligt at ókt munandi um kjóti framleiðsluna við miðvisum arbeiði at bota um arbeiðslíkindini og um teir, sum stýra, vistu ein góðan vilja til at styðja framleiðsluna.

Felagið hefur tann 1. august í ár sent landsstýrinum soljóðandi bræv: »Hesi seinastu árinu hefur verið stórir innflutningar av seyðakjóti til Føroyar serstakliga úr Íslandi, og sýnist hesin innflutningur at vera støðugt vaksandi. Orsakað av hesum er tað hent, at føroyskt skerpi kjóti ikki er alt selt í ár. Teir kjóthandlarar, ið enn liggja við gomlum skerpi kjóti, hava ikki hug at keypa seyð til heystar sum vanligt, og er tað tí væntandi, at illa fer at ganga at sleppa av við seyðin til heystar fyri hókandi pris. Hetta kemst av, at íslendingar lata stórt útflutningstilskot, og kann tað íslenska seyðakjótið tí verða selt á tí føroyska marknaðinum til ein undirpris. So stutt vilja vit heita á landsstýrið um at seta í verk neyðug tiltøk, sum kunnu tryggja soluna av tí føroyska seyðakjótið nú til heystar.«

og 2. september hefur landsstýrið svarað:

»Í skrivi dagfest 1. august í ár hefur felagið heitt á landsstýrið um at seta neyðug tiltøk í verk fyri at fyrbyggja ov stórum innflutningi av seyðakjóti, serliga úr Íslandi, so tað kann sleppast av við tað føroyska kjótið fyri hókandi pris. Víst verður á, at útflutningsstudningur verður veittur til íslenskt kjót, sum sostatt kann seljast fyri undirpris.

EINS OG Á DØGUM NAZISTANNA

Tær skandinavisku kirkjulu hjálparsamgongurnar hava 23 stóðir í Biafra, haðani tey fáa givið 160.000 hungandi mat og lækna hjálpi. Nigerianar eru tó farnir at nýta serligar hættir til at forða fyri hesum, og hava fyri kortum beinleiðis gjørt seg skyldugar í einari so fúlari krígsbrotsgerð, sum heimurin sjáldan hefur sæð síðan á døgum nazistanna. Eitt MIG-jagaraflögfar frá nigerianska flögvaðinum leyp á kirkjúsúkrahúsið »Lady of Lourdes« ið er skiliga avmerkt sum sjúkrahús. Her hefur

»Folkekirkens Nødhjælp« eina stóð, og júst sum jagarin kom ylandi innviir sjúkrahúsið stóðu 500 børn í rekkju fyri at fáa mat. Fyrst skeyt jagarin við maskinbyrgum, og síðani vendi hann aftur og skeyt við raketum sínum. Úrslitið av hesi fulu gerð var, eftir hvat ein prestur, ið arbeiðir á staðnum, hefur telegraferað hem til Danmark at 75 eru deyð og 27 særð, meginparturin børn, ið eru sjúk av kwashiorkor, ið er navn á ta sjúku, ið kemur av, at menniskjan ikki fær ov nógv protein.

HJALPARTILTOKINI HALDA FRAM

»Etlanin hjá nigerianarum er á henda ræðuliga hátt at ræða fólk burtur frá hjálparstöðini, og sigur Maurice, prestur, ið sendi tiðindini heim til hovuddskrivstovuni hjá »Folkekirkens Nødhjælp«, sýnist

tað eins og tað er eydnast teimum stakvæl, tí tann dagin, jagarin leyp á, stóðu 280 fólk umframt børnini uttanfyri sjúkrahúsið fyri at fáa mat frá okkum, men dagin eftir vóru bert 14. Hini høvdu ræðsluslugin krógvað seg úti í frumm-skógini. Men hjálpartiltekini halda fram hóast henda ómenneskjugla og fullkomiliga óneyðuga ágangin, og æknar, prestar og sjúkrasystar, ið av egnum vilja eru komin til Biafra fyri at hjálpa um neyðina, arbeiða støðugt viðari, hóast tað ofta kann siggja rættiliga vónleyst út.

HALENGINGAR LÓTU 14 MILJ. GYLDEN

Annars verður framvegis nógvur peningur innsavnaður til frama fyri hjálpararbeiðinum víða hvar í Europa. T. d. vóru 14 milj. hálendskar gylden innsavnaðar næsteinasta mikudag, tá ein Biafrasending í hálendska sjónvarpinum vendi seg til fólk um at hjálpa til.

micky.

FAKFELOGINI STYDJA HUMPHREY

Amerikansku fakfelogini — tey samvirkandi AFL-CIO — seta alla orku í at fáa Hubert Humphrey valdan til forseta. Hann er arbeiðaravinurin størsti næst eftir Franklin D. Roosevelt.

Fakfelogini hava altíð styðjað demokratarnar til forsetavalini. Demokratirnir hava roynst arbeiðarunum munandi betri enn republikkanarnir, sum í øllum forum

Hubert Humphrey

eru nógv meira konservativir og verða styðjaðir av riknum og flestu stórvirkjum — ein steinhardur kapitalistaflokkur.

Hvørin av flokkunum hefur kortini nakað ideologiskt grundarlag at byggja á og veruliga heldur onga sanna politiska stevnuská ella aðalsjónarmið at lata veljararnar taka stóðu. Persónarnir eru ógvuliga avgerðandi og munur er altíð á teimum hovuðsmálum, valvinnu seta sær fyri at stremba fram í móti hvørt einstakt valskíð, men hesi kunnu ofta hava litið felags við stevnumálum hjá einum undanfarnum forseta, sjálvt um hann umboðaði sama flokk.

Fakfelogini eru nú í ferð við at

registrera allar teirra limir, og brúka til hetta endamál 5 milj. kr. Hetta er lið í stríðnum fyri at fáa Humphrey valdan. Teir rokna við at fáa 7 av hvørjum 10 arbeiðarum á henda hátt at velja demokratarnar.

Meginfelogini óttast fyri, at George Wallace, guvernørur, sum eisini er valvini hjá demokratunum, suðurstatsmaður og talsmaður fyri rasuskilna, kann koma at spjæða atkvøðurnar hjá demokratunum so nógv, at teir ikki fáa Humphrey valdan.

Álopini á Humphrey og demokratarnar hava verið ógvuliga hvoss. Álopini á Richard Nixon meira mild, men eisini hann kann rokna við hvossu atfinningum so við og við sum valdagurin nærkast.

»Likviditeturin«

Iggjøgnum mong ár vóru allir grunnar í landskassalikviditetinum.

So við og við sum tíðirnar batnaðu, innlegurnar vuku uppum fíggarætlanina, bar til at seta grunnarnar á serkonto.

Tað er rætt, at seinasta landsstýrið — sjálfstýrislandsstýrið — frammanundan vali trýstu á landsverkføringin at nýta til vegar og asfaltering nógv meiri enn stóð jattað á fíggarlóginu — eitt slag av ráni inn á framtíðina.

Hetta meirbrúkið slúkti alt avlopið og meiri afrat, so ikki eitt einasta oyra av tí, kundi verða sett av til t.d. endurnýggjanina av skipaflotanum.

Avlopið skuldi sum menn minnst vera 10 milliónur. Av teimum skuldu tær 5 farið í endurnýggjar grunnin.

Seinasta landsstýrisins meirbrúk slúkti soleiðis ein stóran part av megini, sum vit skuldu havt til skipabygging.

Hvat var so her at gera hjá hesum landsstýrinum?

Skuldu vit lata skipaendurnýggjanina fara?

Nei!

So mátti landsstýrið út at samráðast um lán — milliónur sum hina ferð, tá ið somu flokkar fóru undir skipabyggingina í 1958-62.

Tað verður vónandi at bera til, tá ið fólkatingið kemur saman.

Annars er at siga, at likviditeturin hefur ikki verið trengi enn so at enn hevur ikki verið lænt av t.d.

a) vaktarskipagrunninum uppá 6 milj. kr. ella b) yvirtøkugrunninum uppá 1,3 milj. kr.

Men tað sýnist sum menn halda seg kunna fella landsstýrið við at mál myndina nógv ferðir daprari, enn hon er.

Vit hava grannar, ið eru í somu trøngu fiskivinnuskóm. Teir eru á ongan hátt betri farnir enn vit.

Vit trúgva, at tað verður at eydnast teimum sum okkum, at fáa fast aftur undir fótin bæði veidiliga og søluliga.

Lat tey nýggju skipini, Laxafossatrolararnar og onnur, fyrst koma.

Við bestu tólum og ágrýtnum fólki skuldi muna við stórtøkum.